

Republicanisme espanyol contra l'independentisme català

written by Jaume Renyer | 29 d'abril de 2016

S'ha oficialitzat el canvi de nom de la plaça Lluçmajor de Barcelona pel de plaça de la República, en un gest políticament simbòlic per part del consistori que presideix Ada Colau enmig de la connivència de la resta de partits i mitjans de comunicació que aparentment ignoren l'abast d'aqueixa decisió.

El republicanisme espanyol no té qui el defensi efectivament, ni Pablo Iglesias i la seva colla, atès que els partits republicans d'abans del 1939 no s'han refet després del franquisme. Només retòricament i esporàdicament Izquierda Unida hi apel·la però sense incloure la substitució de la monarquia per una república en el seu programa estratègic. Algunes plataformes d'extrema esquerra promouen la campanya per "acabar amb el règim del 1978", però sense gaire èxit, com ho demostra reiteradament l'absència d'actes rellevants per recordar el 14 d'abril del 1931.

Només Esquerra Republicana de Catalunya manté l'ideari i la simbologia de la tradició republicana catalana però les crides a bastir una "República" com a forma d'estat d'una eventual Catalunya independent estan més inspirades en els plantejaments tardo-socialistes i anticapitalistes que no pas en els valors i els principis de la democràcia republicana. Per contra, l'apel·lació al republicanisme com una forma de mantenir la unitat de l'Estat espanyol és promoguda intensament als Països Catalans pel conjunt de formacions que provenen del progressisme d'arrels autoritàries hegemònic ideològicament al nostre país des de fa mig segle.

Exhibir la bandera tricolor espanyola és una forma d'oposar-se a la independència de la nació catalana, canviar el nom de la plaça Lluçmajor pel de la República també (significativament l'entrada a la wikipèdia que divulga aqueix fet és en castellà i no pas en català). Ada Colau considera Barcelona no pas el cap i casal de Catalunya sinó la segona capital d'Espanya, assumint una idea estrella del maragallisme com a referent ideològic del seu capteniment contra-independentista. Evidentment, el republicanisme espanyolista fet a Catalunya no té cap traducció operativa al si de l'esquerra madrilenya ni possibilitats de prosperar com a projecte ni ara que el prestigi de la dinastia borbònica torna a estar per terra. Només serveix per mantenir la ficció d'una tercera via entre integrisme espanyol i independentisme català.

Aquest escrit es va publicar el 17 d'abril de 2016 [al bloc d'en Jaume Renyer](#)